

Brædstrup Vandværk

- rent vand i 100 år!

Jubilæumsskrift af:
Carsten Mørch Hansen

Brødstrup Vandværk

- hvad protokollerne fortæller

Starten

"Aar 1909 d. 24. Marts afholdtes paa Centralhotellet i Brødstrup en stiftende Generalforsamling, hvor vedtages neden anførte Love for Andelsselskabet Brødstrup Vandværk".. - Således starter selskabets forhandlingsprotokol.

Allerede omkring århundredeskiftet var der gjort forsøg på etablering af et vandværk. - Et kort avisnotat fra den 8. december 1901 konstaterer lakonisk: "Brødstrup Vandværk er foreløbig opgivet på grund af mangel på - vand".

Den første bestyrelse fremgik af bestemmelserne i vedtægternes § 14: "Indtil Værkets Aflevering og Begyndelse af dettes planmæssige Drift, fungerer det nedsatte Udvalg, valgte den 24. Marts 1909, bestående af:

Brygger H. Simonsen,
Entreprenør J.P. Holm,
Gårdejer Laurs Laursen
Maskinbygger N. Nielsen,
Herredsfuldmægtig C. Heiden,
Murermester H. Ehlers og
Boghandler Fr. Ravn

som Bestyrelse og har dennes Myndighed samt Rettigheder og Pligter".

Umiddelbart efter generalforsamlingen sammentrådte den valgte bestyrelse og valgte herredsfuldmægtig C. Heiden som formand.

De vedtagne vedtægter bestod af 25 paragraffer, hvoraf - skulle det senere vise sig - enkelte havde en uhensigtsmæssig formulering.

Enhver grundejer, der inden 1. maj 1909 underskrev selskabets love blev medlem "gratis", idet senere optagne medlemmer selv måtte betale stikledning og stophane.

Grundlaget for størrelsen af en ejendoms vandafgift er vandforbruget. Den årlige vandafgift er 1 kr. for hver indtegnet og påligning andelspart - dog min. 12 kr. - Under særlige omstændigheder - her nævner vedtægterne dårlig økonomi eller særligt lavt vandforbrug - kan vandafgiften nedsættes efter bestyrelsens skøn.

Havevanding og vand til nye byggeforetagender må ikke foregå uden særskilt betaling. - Der må heller ikke uden tilladelse benyttes vand fra ledningerne - ildebrandstilfælde dog undtaget.

Allerede 1½ måned efter stiftelsen mente bestyrelsen det nødvendigt at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling i anledning af vanskelighederne med boringen på det daværende elektricitetsværks grund.

Efter at tidsfristen for underskrivelse af selskabets vedtægter (d. 1. maj 1909) var udløbet havde der tegnet sig færre medlemmer end forventet, hvorfor man tilskrev samtlige grundejere i Brædstrup med ny frist for tilmelding til den 15. juni 1909, efter hvilket tidspunkt der ville indtræde en prisforhøjelse på 25% - foruden ekstra udgifter ved stikledninger.

Herefter gjorde man op, og der havde nu tegnet sig ialt 111 andelshavere i størrelsesorden 12(minimum) til 112 andele.

Ca. 2 år efter stiftelsen følte man, at der var behov fra vedtægtsændringer, idet man ønskede at nedsætte antallet af bestyrelsesmedlemmer fra 7 til 5.

Ifølge de vedtagne vedtægter kræves fremmøde af mindst 3/4 af selskabets medlemmer samt at der er mindst 3/4 af de fremmødte, der stemmer for.

På den indkaldte ekstraordinære generalforsamling måtte man konstatere, at fremmødet kun var på 35 andelshavere, hvilket var alt for få, idet medlemstallet var på ca. 115 og minimumstilslutningen skulle være 86.

"Igangsætnings-bestyrelsen" var nu blevet afløst og bestod indtil videre af

bager P. Wiborg,
der efter eget ønske blev afløst af købmand S.N. Kopp,
møllebygger C. Rasmussen,
murer Rasmus Christensen
trikotagehandler M. Larsen,
snedker L. Hummelgaard,
skræder N. Knudsen og
smed Fr. Andersen.

Til formand blev valgt købmand S.N. Kopp.

I 1914 var det galt med vedtægterne igen!

Nu tog generalforsamlingen sagen i egen hånd og vedtog en ændring af selskabets regnskabsår fra 1.7. - 30.6. til 1.4. - 31.3. - Endvidere vedtog man "at iværksætte en Liste til paategning af Andelshaverne som ønskede at kunde få ret til Lovændringer, (Listen fremkom i anledning af, at det er en Nødvendighed, og da det de sidste Gange som er afholdt Generalforsamling har været Forslag om Lovændringer ikke kunde blive vedtaget, da der var for faa mødte)"

Omtalte liste gav til resultat: 59 ja-stemmer og 1 nej-stemme.

Den eneste nej-stemme skyldes, at den pågældende havde været ude for lukning for vandet på grund af restancer. - Så han var nok blevet sur!

Selvom vedtægterne helt klart siger 3/4 af andelshaverne skal være til stede tolkede man formentlig de skriftlige tilkendegivelser som tilstedeværelse og derfor foretog den ønskede ændring/tilføjelse, der udelukkende siger, at såfremt det krævede antal ikke er til stede ved første generalforsamling, kan man indkalde til en ekstra ordinær generalforsamling, der er beslutningsdygtig uden hensyn til de mødendes antal.

Efter at have levet med de oprindelige vedtægter med enkelte - nødvendige - ændringer var tiden nu inde til at få lavet nye, hvilke blev fremlagt og vedtaget på ordinær og ekstra-ordinær generalforsamlinger i 1955.

Vandværkets vedtægter er dog løbende ajourført i takt med krav til indhold og formulering jfr. oplæg fra vandværkssammenslutningen. Seneste vedtægter er udarbejdet og vedtaget på generalforsamling den 23. oktober 1996.

Daglig drift - løbende udvidelser

De første driftsforstyrrelser blev konstateret i boringen på elektricitetsværkets grund i Brædstrup - Der blev tilkaldt udenbys ekspertise, der efter foretagen undersøgelse kunne konstatere, at projektet med renoveringen ville blive dyrere end frygtet.

Den pågældende boring var beliggende, hvor daværende arkitekt H. Ehlers på et tidspunkt byggede sin garage, hvoraf resterne endnu kan ses på Vestervangen som nabo til REMA 1000.

I bestræbelserne på at kunne skaffe vand købte man plads til borehul på Enevold Jensens mark til en pris på ialt kr. 651,50 samt grund til vandbeholder på Jens Bødgers mark ved Brokhøj for kr. 400,-.

Der blev indgået samarbejde med Brædstrup Mejeri om gensidig at yde hinanden assistance i tilfælde af kortvarig materielbrud eller lignende.

Der indgås aftale med Amtssygehuset i Brædstrup om dettes køb af vand dog ikke til badebrug - undtagen for patienter og sygehusets personale - for kr. 150,- pr. år.

Den løbende drift var ikke helt problemfri. - Der fremkom flere klager fra andelshavere om mangel på vand, bl.a. forårsaget af et stoppet filter på dybdepumpen.

Allerede i årene 1917-18 var en evt. udvidelse af vandværket flere gange blevet drøftet i bestyrelsen, herunder etablering af et nyt borehul.

I 1918 var det nødvendig for værket at anskaffe en vindmotor, da elektricitetsværket på grund af mangel på olie ikke kunne levere kraft.

Efter flere tilløb vedtoges på den ordinære generalforsamling i maj 1919 at udvide vandværket, og det blev overladt til bestyrelsen at fremme udvidelsen hurtigst muligt.

Bestyrelsen tog professionel assistance ved ingeniør Øllgaard, der sammen skulle besøge Søbæk Mejeri i Troelstrup for at se på vandforsyningen der - samt evt. andre steder i omegnen af Brædstrup.

En foretaget prøveboring viste, at der var tilstrækkelig vand ved Søbæk Mejeri, hvorfor det nye vandværk skulle placeres der.

Der var endvidere udtaget analyse af vandet, der ifølge protokollen var godt.

Finansieringen skulle ske via lån på kr. 35.000,-, der skulle optages hos forsikringselskabet HAFNIA. Lånet skulle forrentes med 5½% og afdrages over 37 år. - Udbetalingskursen var 93. Det viste sig senere, at lånet ikke var tilstrækkeligt, hvorfor der blev optaget yderligere lån på Kr. 30.000,- i Banken for Brædstrup og Omegn.

I maj 1920 var byggeriet endnu ikke påbegyndt, og da det nu kniber med vand til almindelig husholdning vedtog bestyrelsen at forbyde anvendelsen af vand fra vandværket til WC og lignende indtil det nye pumpeanlæg ved Søbæk er kommet i gang.

Undersøgelserne omkring etablering af ny pumpestation ved Søbæk Mejeri påbegyndtes i sommeren 1919 og mundede ud i, at der i løbet af foråret 1920 indhentedes tilbud på pumpeanlæg og rørledninger o.l. samt på fundament og pumpehus. Af sidstnævnte blev murerarbejdet overdraget til murermester L. Risom og tømrerarbejdet til tømrermester Erik Madsen, begge Brædstrup.

Der var fremkommet et forslag om overgang til elektrisk drift i stedet for den bestående petroleumsmotor. En undersøgelse viste, at det på daværende tidspunkt var dobbelt så dyrt at overgå til elektrisk drift, hvorfor man afstod herfra.

Flytning af pumpe fra vandværket i Brædstrup til boringen ved Søbæk samt nedlægning af ny rørledning skulle påbegyndes 3.3.1927 og afleveres den 15.5.1927. - Arbejdet skulle kontrolleres af bestyrelsesmedlemmerne på skift.

Selvom der var etableret ny boring ved Søbæk var der stadig visse restriktioner omkring vandforbruget. - Bestyrelsen bestemte, at der på kro, hotel og afholdshotel kun måtte vaskes udenbys biler. Såfremt en indenbys bilejer måtte ønske at vaske bil, skulle han betale 15 kr. i afgift til vandværket.

De kommende år sker der en løbende udvidelse af ledningsnet og boringer, idet man forsøger at leve op til vedtægternes ord om at forsyne andelshaverne med vand. Der skete i årenes løb en pæn tilgang af andelshavere, hvorfor de løbende udvidelser var aktuelle.

I 1937 behandlede bestyrelsen et forslag om opførelse af en ny vandbeholder (Vandtårnet). Man tog kontakt til værkers sædvanlige ingeniør, der foranledige udarbejdet tegninger m.v., ligesom han blev bemyndiget til at indkalde tilbud på opførelse af bygningen. Arbejdet blev overdraget til murermester H. Hvilsted.

Det nye vandværkstårn blev forsynet med en speciel anordning bestående af en "svømmer", hvorpå der var monteret en lang stang. Stangen ragede et stykke over vandtårnet, således pumpemesteren fra sit hjem ved hjælp af en kikkert kunne holde øje med vandstanden i tårnet.

I sommeren 1938 konstateredes det, at vandstanden ved Søbæk var sunket, hvorfor man rettede henvendelse til ingeniør Engberg "angående Fremskaffelse af mere Vand".. - Der skulle foretages ialt 3 boringer. Efter prøvepumpning og vandanalyse i viste den ene boring at kunne opfylde værkets krav. - Da boringerne ikke var gratis, blev det overdraget formanden at fremskaffe et lån på ca. 20.000 kr.

Formanden havde forespurgt på lån i en sparekasse i Horsens. Henvendelsen viste, at der ikke var stor mulighed for at man kunne låne der. - Man blev derfor nødsaget til via en annonce i "Horsens Folkeblad" at låne pengene en privat långiver.

Ved generalforsamlingen i sommeren 1939 blev oplyst, at der havde været et stort vandforbrug, hvorfor det havde været svært at skaffe det nødvendige vand. Man ventede stadig på den ansøgte vand-indvindingsret, der skulle behandles i Landvæsenskommissionen.

I bestræbelserne på at finde vand, havde man allerede i 1938 købt ca. 3 tdr. land af ejeren af "Skovslund" for 3.500 kr. - Sælgeren var ret langmodig med kreditgivning, idet købesummen først blev betalt i 1954!

I begyndelsen af 1940 var der indløbet klager fra beboerne i Søgade om tilfrossen vandledning, hvorfor bestyrelsen vedtog at forsøge optøning ved hjælp af elektricitet.

Hen på sommeren 1940 var den nye boring og pumpestation med elektrisk kraft færdig og udgifterne hertil beløb sig til ca. 25.000 kr. - Det viste sig at være en fornuftig disposition med installation af elmotorer, idet dieselolie på grund af krigen slap op.

I 1944 fremkommer der stadig klager på "manglende Vand til Tiden". Årsagen er, at hovedledningen er for lille, men det er umuligt at skaffe rør på grund af krigen.

På første generalforsamling efter krigen kunne formanden oplyse, at der lå store udvidelser forude af ledningsnettet, særlig fra pumpestationen til vandtårnet samt fra vandtårn til byen. Endelig i 1949 kunne man komme i gang med den meget nødvendige udvidelse af ledningsnettet med ledning fra vandtårnet til byen. Arbejdet var udbudt i licitation og foruden fra lokale samt firmaer fra Horsens og Silkeborg var der tilbud fra firmaer på Fyn og Sjælland. - I forbindelse med den gennemgribende fornyelse og udvidelse af ledningsnettet blev der nedlagt ca. 5½ km. rør. Udgifterne beløb sig til ca. 66.000 kr.

På den ordinære generalforsamling på 1951 var der for første gang længe ikke klager over manglende vand, hvilket også var tilfældet i følgende år.

På generalforsamlingen i 1955 blev det oplyst, at der nu var 366 andelshavere.

I efteråret 1965 drøftede bestyrelsen vandværkets situation for at kunne dække vandforbruget i Brædstrup, herunder modernisering og udvidelse af vandværket over en periode på ca. 10 år. - En vandværkskyndig ingeniør var blevet anmodet om at se på sagen. Han kom med en prognose, der viste, at der vil blive tale om en væsentlig økonomisk belastning. Da der var en høj overfladevandstand i mosen, hvor borerne er beliggende, havde Hedeselskabet udarbejdet et projekt om afvanding.

I slutningen af 1966 kunne man endelig konstatere tilfredsstillende boreresultater. Det besluttedes at der skulle opføres en ny vandbeholder ved vandtårnet med en kapacitet på 1.000 m³. Efter indhentede tilbud blev arbejdet overdraget til muremester Egon Risom.

Efter et par års drøftelser enedes man nu i 1970 at bygge et vandrensingsanlæg. Efter indhentede tilbud vil opførelsesprisen udgøre ca. 600.000 kr. excl. moms. - Byggeriet blev igangsat. Til finansiering heraf blev optaget et kreditforeningslån på 500.000 kr., medens restbeløbet kunne selvfinansieres. - Værket havde i regnskabsåret 1969/70 oppumpet 369.000 m³ vand, og der var nu 681 forbrugere.

Samme år var man ved at komme meget i bekneb for vand, idet en af værkets ældre borer var blevet lukket på grund af forurening. Amtssygehuset stillede visse krav til mængderne af vand, hvorfor en ny boring var meget påkrævet.

På bestyrelsesmøde i slutningen af 1971 oplystes det, at værkets vandindvindingsret på 400.000 m³ var ved at være udnyttet, således at yderligere ret skulle søges. Samtidig skulle man i gang med at foretage nye borer.

I sommeren 1973 blev der annonceret med totalt vandingsforbud. Værkets foreløbige indvindingsret på 450.000 m³ var blevet bevilget forøget til 600.000 m³. - Indvindingsretten gjorde det imidlertid ikke alene, hvorfor man nu var nødsaget til at intensivere "jagten" på mere vand. Man foretog geoelektriske målinger i Ring Skov og havde fået tilladelse af Matrup Gods til at foretage prøveboringer, der skulle foretages i sommeren 1974. Prøveboringerne viste negativt resultat.

Det viste sig nu efterfølgende, at man ikke behøvede at "gå over åen efter vand", idet man på vandværksbestyrerens foranledning foretog en ny boring i nærværende af de eksisterende ved Søbæk. Denne boring viste sig at være særdeles god, så bestyrelsen kunne ånde lettet op!

I 1981 enedes man om, at den gamle vandværksbygning skulle fjernes og gamle ubenyttede borer lukkes. Den gamle pumpe med motor skulle evt. tilbydes et museum.

I 1982 Miljøhygiejnisk Forvaltning i Horsens gjorde opmærksom på, at værket på grund af vandets gode beskaffenhed ikke behøvede at indsende så mange prøver..

Et par af nabovandværkerne havde problemer med vandforsyningen, hvorfor vandværkets bestyrelse i slutningen af 1986 blev indkaldt til møde med kommunens tekniske forvaltning med en forespørgsel om værket kunne/ville levere og/eller optage de to betrængte vandværkers forbrugere. - Dette blev dog ikke aktuelt.

I 1988 kom den næste henvendelse fra Dauding-Slagballe Vandværk, der udsprang i problemer med vandleverancen til Grædstrup Skole. Den gang blev der opnået enighed om tilslutningen, og arbejdet med tilkobling m.v. skete i løbet af sommeren.

I 1989 behandlede en forespørgsel fra Dauding Vandværk om en tilslutning som en "sikkerhedsventil", hvilket ikke kunne imødekommes.

I 1990 var problemerne i Ring og Thyrsting vandværker igen genstand for drøftelse i vandværkets bestyrelse via en henvendelse fra kommunen. Vandværkets stilling blev gjort klar, at man ikke var interesseret i at overtage vandforsyningen, idet dette ville medføre væsentlige investeringer bl.a. i nye borer.

I slutningen af 1992 modtog værket en henvendelse fra kommunen angående etablering af en "byports-aftale" om levering af vand til Vaabensholm Vandværks aftagere. I begyndelsen af 1993 blev værkets betingelser for deltagelsen i en sådan aftale fremlagt for kommunen. - Der blev dog ikke etableret en sådan aftale.

Efter at emnet "installation af vandmålere" i flere år havde været berørt på bestyrelsesmøder og generalforsamlinger, var tiden nu ved at være moden, hvorfor der blev indkaldt til ekstra-ordinær generalforsamling med det ene punkt på dagsordenen.

Fra værkets side var det lagt op til, at værket bekoster målerne og installationen bekostes af ejerne. - I generalforsamlingen deltog ca. 100 forbrugere, hvilket er det største antal, der har været til nogen generalforsamling - ordinær som ekstraordinær. - Den afsluttende afstemning for eller imod etablering af vandmålere var: 90% for og 10% imod.

Ved årsskiftet 1994/95 var der installeret knap 1400 målere, hvilket vil sige, at stort set alle havde fået installeret måler.

I 1996 begynder man at interessere sig for grundvandsressourcer samt at få kortlagt værkets indvingsområde, hvorfor der blev taget kontakt til Kampsax/Geodan. Interessen skal ses i lyset af en indsigelse mod kommuneplanen, der bl.a. omfatter placering af industriarealer ovenpå vandværkets indvindingsopland. - Det blev endvidere besluttet, at der skulle udarbejdes en handlingsplan for værket for at også i fremtiden at kunne levere tilstrækkeligt og godt vand til forbrugerne.

Administration – Ledelse

Den daglige ledelse af værket blev forestået af bestyrelsen (læs: formanden).

Økonomien har i de første år været ret stram, hvilket viste sig i stor forsigtighed ved investeringer af større eller mindre art. Man betjente sig i udstrakt grad af indkaldelse til ekstraordinære generalforsamlinger for at have "baglandet" i orden.

Påpasseligheden viste sig bl.a. også ved, at man forhandlede en dekort på kr. 1.000,- på en entreprenørregning op kr. 8.919,10. Ligeledes har man i forbindelse med udvidelserne på anlægget fundet anledning til at forhandle nedslag i forskellige regningsbeløb.

Det var ikke alene vandværkets økonomi, der var anstrengt. Det samme gjaldt også vandværkets andelshavere, idet det af protokollen fremgår, at der i tidens løb er behandlet mange ansøgninger om nedsættelse af vandafgifterne - med forskellige resultater til følge. - Det var også mange restanter, som værkets opkræver havde store problemer med at indkassere. Opgaven hermed var overdraget til den til enhver tid værende kasserer, der dog på et tidspunkt opgav, og bestyrelsen måtte lave aftale med en person, der skulle forestå opkrævningen. Der var enkelte sager om retslig inkasso med deraf følgende lukning for vandet - dog i ganske få tilfælde.

Den ordinære generalforsamling i sommeren 1921 adskilte sig lidt fra normen derved, at det forelagte regnskab ikke var revideret og underskrevet af revisor, da disse havde fået for kort tid til at revidere det. - Generalforsamlingen godkendte regnskabet - dog under forbehold af, at det vil blive revideret og underskrevet i løbet af 14 dage. - Retfærdigvis skal nævnes, at regnskabet efterfølgende blev fremlagt for bestyrelsen i revideret og underskrevet stand.

Fra samme bestyrelsesmøde blev refereret, at vandværkets kasserer havde udbetalt et restbeløb på 500 kr. for arbejde ved nedlægning af rørledningerne fra Søbæk til vandbeholderen - uden kvittering til den ene af de 2 implicerede entreprenører på det pågældende arbejde. - Efterfølgende gjorde den anden nu krav på sin andel, da hans makker tilsyneladende ikke havde afregnet til ham. - Sagen kunne tilsyneladende ikke forliges i første omgang, da vandværket på et tidspunkt modtog en

stævning fra den uheldige kompagnon. Sagen blev overgivet til en advokat i Horsens, da vandværket var kommet uoverens med en lokal advokat. Den pågældende advokat havde tidligere siddet i vandværkets bestyrelse, men havde forladt denne på grund af en uoverensstemmelse med den daværende formand.

I efteråret 1922 kan man i protokollen læse, at vandværkets pumpemester kunne fejre sølvbryllup, hvortil bestyrelsen vedtog, at der skulle gives en gave. Der nedsattes derfor et udvalg til at forestå indkøbet af gaven. - Man må håbe på, at der blev købt en pæn gave, idet pumpemesteren virkede i 35 år.

I 1928 blev det gamle vandværk ved Ring-vejen solgt for 1500 kr.

I 1929 vedtog man, at der skulle udarbejdes et kort over hele rørledningsnettet, ligesom man vedtog at sænke vandledningen i Søndergade på grund af frostproblemer.

I efteråret 1931 installeres elektrisk lys i vandværksbygningen, hvilket beslutning dog først skete "Efter Forhandling frem og tilbage".

En anmodning fra et af hotellerne om "Fritagelse for Afgift af Nr.3 VC, da samme er omlavet til "Pisoar" kunne ikke imødekommes, men blev ansat til en afgift på 15 kr.

I 1936 blev vandværkspasseren bevilget "en aarlig Sommerferie på 8 dage eller om han foretrækker dette Ferien omsat i Penge: 8 Dage a 10 kr. = 80 kr."

I forbindelse med etableringen af den nye pumpestation/vandværk bag Søbæk Mejeri blev der ansat en ny pumpemester. Denne var tillige skomager og ejede en ejendom i Troelstrup. Da det hørte med til pumpemesterens arbejde at efterse motor og pumpe hver 3. time, fandt man det formålstjenligt at flytte skomagerværkstedet ned i pumpehuset, så meget mere som motoren afgav så meget varme, at der altid var lunt i pumpehuset. Huset står der endnu - det blev i 1951 solgt til mejeribestyreren på Søbæk Mejeri.

Tidene skifter og bestyrelsen vedtog en ekstra afgift for nye medlemmer. Man enedes om at afkræve et indskud svarende til størrelsen af et års vandafgift.

I 1958 tages den stramme mine på. På bestyrelsesmøde i juni samme år er eneste punkt havevanding. Det vedtoges enstemmigt, "at havevanding med slanger og turbiner grundet misbrug for stedse skulle være strengt forbudt, og at overtrædelse ville blive straffet med bøder jfr. vedtægternes § 8"!

Avis-referatet fra generalforsamlingen taler om, at reserven i vandtårnet er for lille. Man siger dog, at såvel boringernes og pumpernes kapacitet er stor nok, men ikke til frådseri!

Ca. 3 måneder efter kommer der dog en opblødning, idet bestyrelsen skulle "undersøge om der ikke kunne vandes have 1 time hver aften, f.eks. ulige nr. på ulige datoer og lige hus nr. på lige datoer".

I 1959 har vandværket bestået i 50 år og har heraf haft samme formand i de seneste 34 år (tømremester Erik Madsen), der blev genvalgt på generalforsamlingen. På samme generalforsamling blev den tilladte begrænsede havevanding rost, dog rejste der sig enkelte kritiske

røster, der gerne vil have vandingstimen skubbet, da den uheldigvis falder sammen med fjernsynsudsendelserne!

Vandværket er kommet i god gænge, idet referatet fra generalforsamlingen i 1960 viser overskud på 41.000 kr. og en gæld på 135.000 kr. - Der er nu 406 andelshavere og for 7. år i træk er der ingen restancer.

Oppumpning af vand fra undergrunden kræver indvindingstilladelse og i bestræbelserne på at opfylde sin leveringspligt, ansøgte vandværket i 1961 om en udvidelse af indvindingsretten til op til 500.000 m³. Ansøgningen resulterede i indsigelse fra ejeren af Kloster Mølle. Indsigelsen begrundede sig i formodningerne om, at oppumpningen fra grundvandet ville formindske tilstrømningen til Gudenåen og derved betyde tab for de virksomheder, der er afhængig af konstant vandføring (herunder Kloster Mølles Fabrikker).

Sagen havde en beskaffenhed, så de "høje herrer" i Landvæsenskommissionen skulle "i marken". Da besigtigelsesforretningen var overstået og kommissionen og andre interesserede skulle forlade stedet ad den smalle vej, kørte en stor taxa fra Silkeborg fast og Falck's kranvogn måtte tilkaldes, således man kunne komme videre til mødet i Brædstrup. - Tildragelsen havde dog ingen indflydelse på resultatet af kommissionens afgørelse.

I 1965 måtte bestyrelsen konstatere, at dets opkræver gennem 27 år havde opsagt sin stilling på grund af sygdom. Ser man tilbage til vandværkets start skulle man i de første svære år næsten hvert andet år se sig om efter en ny opkræver - ikke på grund af sygdom, men formentlig mere på grund af det ubehagelige i at skulle opkræve restancer hos folk.

Bestyrelsen var tilsyneladende ved at køre lidt træt i problemerne, for en enig bestyrelse besluttede i april 1966 at rette henvendelse til Brædstrup kommune om en eventuel overtagelse af vandværket, der dog ikke blev til noget. Der var på daværende tidspunkt 507 forbrugere.

På grund af væksten i vandværk, administration m.v. enedes mand om at ansætte købmand Karl Erik Wael som vandværksbestyrer med virkning fra 1.10.1966. Wael var allerede på daværende tidspunkt ansat som opkræver.

I 1970 indløb der en indkaldelse fra Landvæsenskommissionen i anledning af, at ejeren af Kloster Mølle havde bebudet et erstatningskrav hidrørende fra vandværkets udvidelse af indvindingsretten i 1961/62. Kravet var opgjort til ca. 651.000 kr., hvorfor sagen blev overdraget til højesteretssagfører Ib Thyregod, København, at varetage værkets interesser.

I erkendelse af formandens arbejde for vandværket blev der på bestyrelsesmøde i efteråret 1972 stillet forslag om en forhøjelse af formandens årsløn med 500 kr. - Da der ville ske en kraftig procentvis stigning (fra 500 til 1.000 kr.) var der modstand fra et enkelt medlem, hvorfor forslaget blev trukket tilbage på formandens foranledning.

Efter en del møder i erstatningssagen har retten i foråret 1975 nu talt, og vandværket blev tilpligtet at betale sagsøger 17.000 kr. - Advokatens regning lyder på ca. 31.000 kr.

Om det var under indtryk af den veloverståede retssag skal ikke kunne siges, men en enig bestyrelse vedtog i efteråret 1979 en forhøjelse af formandslønnen med "hele" 1.500 kr. op til 2.000 kr.

Fra begyndelsen af 1980'erne indtrådte der en meget stabil periode - såvel driftsmæssigt som økonomisk. De løbende reparationer var ikke større, end at disse kunne afholdes over driften, og værket øgede i denne periode stille og roligt sin egenkapital.

Den gunstige udvikling i værkets regnskab gjorde, at man nu havde mulighed for at placere 500.000 kr. af formuen i obligationer.

På generalforsamlingen i 1983 kunne man oplyse eventuelle ængstelige andelshavere om, at det nu ikke længere var nødvendigt med en kassekredit, hvorfor man havde opsagt denne. Andelshaverne skulle derfor ikke længere kautionere for beløbet (40.000 kr.).

Vandværkets 75 års fødselsdag den 24. marts 1984 blev rundet i fin form. - Der er ca. 1100 forbrugere og ledningsnettet er løbende fornyet, ligesom der er sket de løbende påkrævede udvidelser til nye udstykninger m.v., ligesom værkets 8 borerer fungerer upåklageligt. - Værket er gældfrit, og da man har været forskånet for større uforudsete udgifter, har det betydet, at der efterhånden er oparbejdet en ikke ubetydelig egenkapital. Dette havde medført en intern drøftelse om en evt. nedsættelse af vandafgiften. - Dette gik man dog fra, da afgiften i forvejen måtte siges at have en forholdsvis beskedent størrelse.

I 1989/90 blev der udarbejdet et kort over værkets ledningsnet.

I 1990 indgik man en samarbejdsaftale med Brædstrup Fjernvarmecentral om leje af EDB-anlæg og kontorfaciliteter.

I slutningen af 1996 arbejdede man med ajourføring af vandværkets vedtægter samt regulativ. De foreslåede vedtægtsændringer blev vedtaget på den ordinære og ekstraordinære generalforsamling og er de nugældende vedtægter for vandværket.

I 1998 blev der foretaget digitalisering af værkets netplan.

En længe tiltrængt renovering af vandværket blev foretaget i 1999. Renoveringen omfattede bl.a. værkets tanke samt etablering af skyllevandstanke.

I 1999 blev Dauding Vandværk indlemmet i Brædstrup Vandværk.

I værkets vedtægter, der blev ajourført i 1996, blev i 2002 og 2007 foretaget enkelte mindre ændringer hovedsageligt af redaktionel karakter.

Det helt aktuelle for vandværket er det igangværende arbejde omkring handlingsplanen, der rejser en del spørgsmål til fremtidens vandforsyning, herunder økonomiske konsekvenser.

Vandværkets nuværende økonomiske status giver en vis frihed, når man konstaterer, at der i det senest aflagte regnskab for 2007 er en egenkapital på ca. 7 mio. kr. - Der er p.t. ca. 2100 forbrugere.

Vandværkets 100-års jubilæum i 2009 ser således ud til at kunne rundes i særdeles fin økonomisk form, hvilket også er nødvendigt, da der inden for en periode på 10-15 år nok skal påregnes etableret et nyt vandværk.

Det markante vandtårn på Brokhøj har efterhånden nogle år på bagen og har besvær med at holde på vandet. Dette vil der naturligvis blive rådet bod på.

Vandværkets start var ikke let, hvilket med al tydelighed fremgår af protokollen, men tiden og naturligvis de i årene implicerede personer har været medvirkende til værkets nuværende status.